

Kralj Petar Drugi u američkom senatu govori 1942.

SPIKER AMERIČKOG RADIJA, NAJAVA:

Iz Sjedinjenih Američkih Država, emitujemo za vas specijalnu emisiju u okviru našeg radijskog programa na engleskom jeziku koji se emituje na kratkim talasima. U skladu sa našom programskom politikom, emitujemo vam važne govore današnjice. Juče se u prestonici Sjedinjenih Država Vašingtonu Petar II, junački mladi Kralj Jugoslavije, obratio Senatu Sjedinjenih Država. Dok je stajao za govornicom u istorijskoj Sali za sednice Senata, njegov je glas odzvanjao salom i uputio izazov neprijateljima njegove zemlje, a on je, zajedno sa svojom vladom, izrazio privrženost principima Atlantske povelje. A sada vas vodimo u Vašington da čujete govor Kralja Jugoslavije Petra II.

GOVORI KRALJ: Gospodine Predsedniče, članovi Senata, Sa dubokim osećanjima danas se obraćam Kongresu Sjedinjenih Država. U ovoj sali istorijske mudrosti, iskustvo vašeg državištva usmeravalo je sudbinu ove velike zemlje. Ona svoju spoljnu politiku uvek vodi rukovođena osećanjem prijateljstva prema svim nacijama. Zbog tog istrajnog prijateljstva koje ste uvek iskazivali prema mome narodu, kako u miru tako i u ratu, želim da vam izrazim zahvalnost. Danas narod Jugoslavije, koji je nesebično dao svoj doprinos zajedničkom cilju, nastavlja da se bori za oslobođenje. Naši ljudi bore se sami, ali na osnovu kontakata sa našom vojničkom sabraćom iz drugih zemalja, oni se bore uz čvrstu veru da će Sjedinjene Države i drugi moćni saveznici podržati njihovu borbu. Od tih ćutljivih ratnika sa dalekih planina donosim prijateljski pozdrav narodu Sjedinjenih Država. Pre samo nedelju dana, bio sam u Londonu, gde su svi koji su tu dobili utočište, kao što je bio slučaj i sa mojom vladom, crpli snagu i nadahnuće iz tihog strpljenja i nepokolebljive odlučnosti britanskog naroda, kako bi istrajali do pobeđe, koja će svakako biti naša. Surovom igrom sudbine, nikada nisam bio u mogućnosti da se obratim predstavnicima svog sopstvenog naroda. Nekoliko dana pošto sam stupio na presto, sve naše domove i institucije uzdrmala je nemilosrdna invazija na našu zemlju. U svojoj ranoj mladosti, uvek sam sa radošću iščekivao trenutak kada ću, kao i moj otac, u

skromnoj zgradi naše Skupštine u Beogradu, moći da se obratim izabranim predstavnicima našeg naroda. Sudbina je odredila drugačije. Naš narod, zajedno sa drugim nacijama sveta, ušao je u borbu čiji će ishod za više vekova odlučiti da li će živeti u slobodi ili u bedi i ropstvu. Ovaj rat je nedeljiv, i nigde ne može postojati sloboda ako čak i najmanja zemlja u bilo kom delu sveta ostane porobljena. Ovo nije bio naš izbor. Nemilosrdne vođe Nemačke, Italije, Japana i drugih njihovih saučesnika poručili su nam da svi mi moramo biti uništeni. Svi su oni naši neprijatelji. Svi oni moraju biti poraženi, a svi mi iz ove bitke moramo izaći kao pobednici. Zato se vojnici ujedinjenih nacija sveta svi bore u okviru iste bitke. Oni se možda nikada nisu sreli ili čuli jedni za druge, ali sve ih sjedinjuje ista sudbina. Ratnici generala Mihailovića, koji se bore u gudurama naše domovine, hrabri britanski vojnici i mornari koji ginu braneći slobodu, bratski ruski narod koji nadahnjuje ljude širom sveta svojim herojskim otporom, i hrabri američki borci koji daju svoje živote na svakom okeanu i svakom kontinentu ovog sveta, imaju uz sebe sve narode kojima sloboda leži na srcu, sjedinjene zajedničkim ciljem i rešenošću da nanesu poraz zajedničkom neprijatelju. Zbog svega ovoga, ja se u Kongresu Sjedinjenih Država ne osećam strancem. Kongres predstavlja volju američkog naroda, ali on takođe zastupa i čuva one ideale i principe za koje se svi borimo. Jugoslaviju, kao i Sjedinjene Države, čine jednostavni, vredni ljudi. Pre nego što nam je nametnut ovaj rat, 16 miliona Srba, Hrvata i Slovenaca živelo je zajedno, povezani istim običajima, govoreći istim jezikom i zajednički ulažući napore u cilju mirnog napretka i zaštite svih naših građana. Postepeno, različiti delovi našeg naroda naučili su da se međusobno uvažavaju i da veruju jedni drugima. Bila su potrebna određena prilagođavanja i reforme, i do toga bi i došlo. Trebalo nam je vremena da izbrišemo razlike među nama i da ispravimo greške iz prošlosti. To vreme nije nam bilo dato. Zavera Nemačke, Italije, Mađarske i Bugarske upropastila je rezultate strpljivog rada od više decenija. Suočeni sa izborom između otpora i gubitka časti, opredelili smo se za rat, i bili smo primorani da se odrekemo našeg miroljubivog zadatka da izgradimo jednu bolju zajednicu. Stotine hiljada naših ljudi već je palo u borbi, bezdušno je masakrirano, i žrtvovanje svih tih ljudi inspirisaće me i davati mi putokaz tokom moje vladavine. Uz Božiju pomoć, posvetiću sve svoje napore

nastojanju da obezbedim da oni za koje su ti ljudi izginuli dobiju život vredan tog velikog žrtvovanja. Mnogi od onih koje Nemci, Italijani, Bugari i Mađari nisu poubijali ili porobili, nastavljaju da se bore pod nepobedivim vođstvom moga prvog vojnika i odanog prijatelja generala Draže Mihailovića. Mislim da njima mogu poručiti, uz vaše dopuštenje, da je moć Sjedinjenih Država čvrsto na njihovoj strani. Mi ćemo ovaj rat dobiti, ali moramo pobediti i u miru koji će uslediti posle njega. Nikada više ne smemo dozvoliti da nas snađe ratna nevolja. Nikada više ne smemo dozvoliti grupi tirana da ceo svet gurne u bedu i beščašće. Trajan mir nikada se ne može postići dok ne sprovedemo čistku među nacijama koje su protiv nas, zlim ljudima čija pohlepa je nanela zlo mnogim miroljubivim zemljama poput moje. Tek kada sve nacije, kako velike tako i male, više ne budu morale da strahuju od agresije, moći će da svu svoju energiju posvete građenju mira, bezbednosti i blagostanja među narodima. Mi smo raširenih ruku i od svoje volje prihvatili principe Atlantske povelje, sa svim što ona podrazumeva. U našim međunarodnim odnosima, mi već sprovodimo njene odredbe u delo, budući da smo potpisali Sporazum o bliskoj političkoj i ekonomskoj saradnji sa Grčkom, koja je naš prijatelj i sused. Mi se nadamo da će u budućnosti i drugi naši susedi poštovati odredbe ovog sporazuma pošto se oslobode onih koji su odgovorni za zločine počinjene u njihovo ime. Četiri slobode koje vaš veliki predsednik garantuje vašem narodu predstavljaju cilj kome ćemo i mi težiti. O našim građanima sudićemo ne na osnovu njihovih političkih uverenja, verske ili rasne pripadnosti, već na osnovu njihovog držanja tokom borbe koja je u toku. Ko god se borio na našoj strani, imaće udela u blagodetima koje nam bude donela pobeda. Naša zemlja uspostavila je svoje norme u prvim redovima onih koji se bore za slobodu. Ne brojimo žrtve i patnje, ne merimo nivo oskudice i teškog rada. Mi pred očima imamo samo jedan cilj, pobedu, koja se nekada činila dalekom, ali se sada sve više bliži.

SPIKER ODJAVA:

Slušali ste govor jugoslovenskog Kralja Petra, održan u Senatu Sjedinjenih Država u Vašingtonu. Kralj Petar izrazio je privrženost, svoju lično i svoga naroda, principima Atlantske povelje, i izjavio je da rodoljubi njegove zemlje nikada neće prihvatiti vladavinu Sila osovine.

Ovo je bila specijalna emisija našeg programa na engleskom jeziku koji se emituje na kratkim talasima.

Kralj Petar drugi u senatu ponovo 1942.

NAJAVA voditelja:

Gospodo članovi Senata, uvaženi gosti, njegovo veličanstvo Kralj Jugoslavije.

KRALJ: Gospodine Predsedniče, članovi Senata, sa dubokim osećanjima se danas obraćam Kongresu Sjedinjenih Država. U ovoj sali istorijske mudrosti, iskustvo vašeg državištva usmeravalo je sudbinu ove velike zemlje. Ona svoju spoljnu politiku uvek vodi rukovođena osećanjem prijateljstva prema svim nacijama. Zbog tog istrajnog prijateljstva koje ste iskazivali prema mome narodu, kako u miru tako i u ratu, želim da vam izrazim zahvalnost. Danas narod Jugoslavije, koji je nesebično dao svoj doprinos zajedničkom cilju, nastavlja da se bori za oslobođenje. Naši ljudi bore se sami, ali na osnovu kontakata sa našom vojničkom sabraćom iz drugih zemalja, oni se bore uz čvrstu veru da će Sjedinjene Države i drugi moćni saveznici podržati njihovu borbu. Od tih ćutljivih ratnika sa dalekih planina donosim prijateljski pozdrav narodu Sjedinjenih Država. Pre samo nedelju dana, bio sam u Londonu, gde su svi koji su tu dobili utočište, kao što je bio slučaj i sa mojom vladom, crpli snagu i nadahnuće iz tihog strpljenja i nepokolebljive odlučnosti britanskog naroda, kako bi istrajali do pobede, koja će svakako biti naša. Surovom igrom sudbine, nikada nisam bio u mogućnosti da se obratim predstavnicima svog sopstvenog naroda. Nekoliko dana pošto sam stupio na presto, sve naše domove i institucije uzdrmala je nemilosrdna invazija na našu zemlju. U svojoj ranoj mladosti, uvek sam sa radošću iščekivao trenutak kada ću, kao i moj otac, u skromnoj zgradi naše Skupštine u Beogradu, moći da se obratim izabranim predstavnicima našeg naroda. Sudbina je odredila drugačije. Naš narod, zajedno sa drugim nacijama sveta, ušao je u borbu čiji će ishod za više vekova odlučiti da li će živeti u slobodi ili u bedi i ropstvu. Ovaj rat je nedeljiv, i nigde ne može postojati sloboda

ako čak i najmanja zemlja u bilo kom delu sveta ostane porobljena. Ovo nije bio naš izbor. Nemilosrdne vođe Nemačke, Italije, Japana i drugih njihovih saučesnika poručili su nam da svi mi moramo biti uništeni. Svi su oni naši neprijatelji. Svi oni moraju biti poraženi, a svi mi iz ove bitke moramo izaći kao pobednici. Zato se vojnici ujedinjenih nacija sveta svi bore u okviru iste bitke. Oni se možda nikada nisu sreli ili čuli jedni za druge, ali sve ih sjedinjuje ista sudbina. Ratnici generala Mihailovića, koji se bore u gudurama naše domovine, hrabri britanski vojnici i mornari koji ginu braneći slobodu, bratski ruski narod koji nadahnjuje ljude širom sveta svojim herojskim otporom, i hrabri američki borci koji daju svoje živote na svakom okeanu i svakom kontinentu ovog sveta, imaju uz sebe sve narode kojima sloboda leži na srcu, sjedinjene zajedničkim ciljem i rešenošću da nanesu poraz zajedničkom neprijatelju.